

INTERIØR / DESIGN

nr 03 / MARTS / 2017

RUM

nyt liv i forårsboligen

147 MØBELNYHEDER

HJEMME HOS

ARKITEKTERNE

KREATIVE LØSNINGER, FORNEMMELSE FOR LYS
OG HØJT TIL LOFTET

23 SIDER **KØKKENSPECIAL**

SMUK SPEJLEFFEKT I GAMFRATESIS STEMNINGSFULDE SPISEKØKKEN

PLUS UNIK KØKKENTILBYGNING MED OVENLYS

OG SNEDKERBYGGEDE ELEMENTER

Antikhandler ÉRIC TOUCHALEAUMES hjem i Paris er det IKONISKE HUS ved navn Hotel Martel, der blev tegnet af ARKITEKT ROBERT MALLET-STEVENS til skulptørerne og tvillingebrødrene Jan og Joël Martel.

TEKST MARZIA NICOLINI FOTO MIKE DE PASQUALE OG MARTINA MAFFINI/LIVING INSIDE

10 RUE MALLET-STEVEN

IKON VILLA

10

Hele den nederste etage og mezzaninen, hvor Éric Touchaleaume i dag har showroom, er oprindeligt tegnet som keramikværksted. Såvel showroom som lejlighed er indrettet med ikoniske møbler – som her stuebordet af Marc Duplantier og lænestolen designet af Jean Prouvé. *Modsatte side:* Mezzaninen og den nederste etage er badet i dagslys fra de store, industrielle vinduer. I modsætning til lejligheden var rummet i stueetagen stort set intakt, da Éric Touchaleaume overtog huset, og i dag fremstår det velrepareret, men originalt. Visse steder i huset synes tiden at være gået i stå. De svungne former minder om svundne tider på Gio Pontis lænestol, som her er sat sammen med et spejl fra producenten Fontana Arte og en lampe af den italienske kunstner og designer Piero Fornasetti.

Her bor

Antikhandler Éric Touchaleaume.

Boligen

Hus på 265 kvadratmeter i det 16. arrondissement i Paris. Showroomet på nederste etage optager 175 kvadratmeter af huset, mens lejligheden på de to øverste etager er på blot 90 kvadratmeter. Huset er tegnet i 1927 af arkitekten Robert Mallet-Stevens til skulptørerne og tvillingebrødrene Jan og Joël Martel. Efter et klassisk modernistisk tankesæt tegnede Robert Mallet-Stevens såvel huset som interiøret – og den omkringliggende have.

Un'abitazione modernista con gli interni disegnati da Robert Rietzsch, con la Botne Rietzsch-lampen
e il seggio al Le Corbusier (1923) e il tavolo da lavoro al Pierre Jeanneret.

ÉRIC TOUCHALEAUME

er en mand, der ved, hvad han vil have. Han er med sin udprægede sans for sjældne antikviteter og eftertragtet møbelkunst blevet kaldt 'møbelsamlerens Indiana Jones', og han beskriver selv sit arbejde med ordene: 'Jeg er passioneret omkring modernismens historie og dens arkitektoniske utopier.' Han er altid på udkig efter nye eventyr, eksklusivt håndværk og historien bag og har gennem de sidste 20 år fulgt sporene fra designere som Jean Prouvé og Charlotte Perriand til Afrika, og Le Corbusier og Pierre Jeanneret gennem Indien. Resultatet er publiceret i en række bøger og vist på alverdens gallerier og museer. Heriblandt i hans eget showroom, der er indrettet i stueetagen af det ikoniske hus i Paris.

Éric Touchaleaumes kærlighed til design, og til sit kommende hjem, opstod tidligt. Da han som barn gik tur med familiens hund, gik vejen ofte til Rue Mallet-Stevens tæt på barndomshjemmet, hvor den lille Éric med store øjne beundrede huset i nummer 10, som han i dag kan kalde sin egen adresse. – Jeg elsker at forlade Paris, men jeg elsker også at vende tilbage. Jeg kan godt lide kvarteret Auteuil, og særligt min gade Rue Mallet-Stevens, der føles som fra en anden tid. Jeg drømte om huset, fra jeg var 15 år gammel, og da jeg fyldte 50, fik jeg endelig mulighed for at købe det.

Da han overtog huset og satte det i stand, var det med stor respekt for identiteten som historisk bygning.

– Man er nødt til at gribe et sådant projekt an med den største ydmyghed. Huset står næsten mirakuløst uberørt. Heldigvis er Hotel Martel bevaret i den originale ånd, fordi det indtil århundredskiftet tilhørte familien Martel. Huset, der blev bygget til skulptørerne og tvillingebrødrene Jan og Joël Martel som kombineret bolig og værksted, har en helt særlig, tidløs fornemmelse. Lejligheden, der optager anden og tredje sal af bygningen, fremstår næsten magisk. Som Éric Touchaleaume forklarer:

– Man får fornemmelsen af, at intet er rørt siden 1927. Under renoveringen tog det mig et år at restaurere murene og færdiggøre malearbejdet, ligesom jeg var nødt til at skifte al elektricitet og sanitet ud.

Værkstedet i stueetagen var derimod i anderledes god stand.

– Her krævede det kun en omgang maling, efter at jeg havde fjernet et par anakronistiske detaljer fra mine forgængere, siger Éric Touchaleaume.

Selv om huset synes stort, er det ikke enormt. Lejligheden er ikke på mere end 90 kvadratmeter, men med en terrasse på næsten 20 kvadratmeter.

– Det er bygget som et lille byhus med to værelser bagtil og en stor stue, der fortsætter ud i terrassen. Værkstedet er derimod på 175 kvadratmeter, der ofte ligger badet i lys fra de store vinduer. Den harmoniske volumen imponerer mig, hver gang jeg træder ind ad døren, siger Éric Touchaleaume.

– Det er det smukkeste showroom, jeg kunne drømme om. /

De hvide vægge og kombinationen af buede former og rette linjer danner den smukkeste kulisse for Éric Touchaleaumes store samling af moderne møbelkunst. De to stole og sofaen er designet af den schweiziske designer Pierre Jeanneret, der i øvrigt i perioder arbejdede sammen med sin fætter, Le Corbusier, hvis fødenavn er Charles-Édouard Jeanneret-Gris. Gulvets fliser er lagt i et næsten umærkeligt mønster, der alligevel, næsten fordi man ikke lægger mærke til det med det samme, skaber en særlig dybde i rummet – præcis som modernisterne foretrak det.

Med 175 kvadratmeter plads at udstille møbler på kan Éric Touchaleaume tillade sig at skabe små rum i rummet med sin samling. Her, i et bagvedliggende område af det store showroom, er en væglampe af Gaetano Sciolari sat sammen med en grå sofa designet af Charlotte Perriand og et sæt lænestole tegnet af Pierre Jeanneret.

Soveværelset, der er placeret på tredjesalen, er defineret af en indbygget seng skabt til huset af arkitekten Robert Mallet-Stevens. Det gule sengetæppe er i samme nuance som væggene i stuen og trapperummet og giver hermed en fornemmelse af konsekvens fra øverst til nederst. På væggen hænger et værk af den japanske maler Yokoyama Taikan, mens gulvet er beriget af et tykt tæppe designet af Jean Lurçat. De klassiske, hvide fliser og den keramiske vask er afstemt med et rundt spejl designet af den franske designer René Prou.

Stueetagens studie og lejligheden ovenpå bindes sammen af en smuk spiraltrappe. Som alt andet i huset er trappen et modigt arkitektonisk eksperiment, der i den grad er lykkedes. Trinene af sten og det sorte gelænder skaber et interessant visuelt spil, et udtryk, der på mange måder er forløber til senere stilarters optiske forsøg. Glasvæggen i geometrisk mønster er skabt af den franske kunstner Louis Barillet. Det cirkulære spejl for enden af trappeopgangen nederst fanger refleksionen fra et identisk spejl øverst oppe, og effekten er en svimlende fornemmelse af en endeløs spiral. En effekt, som trækker tråde til den surrealistiske æstetik, som også kendetegner de filmdekorationer, arkitekten har designet.

